

tionis conuenienter ad finem comestionis differtur, tunc enim est uera sitis, propter aestuationem cibi calidi & sicci. Nec enim uerisimile est, sitim & famem cum sint appetitus contrariorum simul urgere. Estque hic potus iuxta sitis exigentiam augendus, uel minuendus. At qui de latius maximè conuenit completa prima digestionem, conuenientissimè etiam adhibetur paulò ante horam suscipiendi alterius cibi. Et precipuè cum cibi primo sumpti crassæ fuerint substantiæ, nec est differendus donec sitis ortatur. Preparat enim stomachum ad suscipiendum cibum sequentem, et iuuat transitum cibi ad epar à stomacho: neque tamè sumendus est in magna quantitate, ut citò possit digeri. Nam ante digestionem non transit ad epar. Et hoc uerum est, si potus de latius non fuerit aqua, in qua non est necesse expectare digestionem, antè penetrationem eius ad epar. Regulariter autem potus de latius, uel etiam permixtius, non debet esse aqua, sed uinum, uel aliquid uino proportionabile, ut cereuisia, uel potus ex cerasis, uel pomis, uel melicratum, uel simile quid, quibus tamen omnibus uinum est melius. Secundo sciendum est, quanto cibus est crassior, siccior, & frigidior, tanto potum permixtium & de latium maiorem esse debere: et contra, quanto cibus est calidior, subtilior, & humidior, tanto potum de latium & permixtium minorem. Et quanto cibus crassior, frigidior, & di-